

Rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej w sprawie należności żołnierzy niezawodowych za podróże służbowe
z dnia 19 maja 2004 r. (Dz.U. Nr 135, poz. 1448)

tj. z dnia 28 czerwca 2018 r. (Dz.U. z 2018 r. poz. 1364)

(zm.)

Na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy niezawodowych (Dz.U. z 2017 r. poz. 2146) zarządza się, co następuje:

§ 1

1. Rozporządzenie określa wysokość oraz tryb przyznawania należności za podróże służbowe żołnierzom niezawodowym.

2. W przypadku żołnierzy niezawodowych skierowanych do pełnienia służby wojskowej poza granicami państwa przepisy rozporządzenia stosuje się z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów wydanych na podstawie art. 9 ust. 1 pkt 2¹⁾ ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o zasadach użycia lub pobytu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa (Dz.U. z 2014 r. poz. 1510).

§ 2 Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

1) żołnierz - osobę, która odbywa zasadniczą służbę wojskową, przeszkolenie wojskowe lub ćwiczenia wojskowe oraz pełniącą służbę przygotowawczą, okresową służbę wojskową, terytorialną służbę wojskową, a także pełniącą służbę kandydacką;

2) krajowa podróż służbowa - wykonywanie przez żołnierza zadań służbowych poza miejscowością stanowiącą siedzibę jednostki wojskowej lub wydzielonego pododdziału, w której żołnierz pełni służbę wojskową, zwaną dalej „stałym miejscem pełnienia służby”, w terminie i miejscu na terenie kraju określonych w poleceniu wyjazdu służbowego;

3) zagraniczna podróż służbowa - wykonywanie przez żołnierza zadań służbowych poza granicami państwa w terminie i miejscu określonych w poleceniu odbycia zagranicznej podróży służbowej, wydanym przez właściwego przełożonego.

§ 3

1. Polecenie odbycia krajowej podróży służbowej wydaje dowódca jednostki wojskowej lub upoważniony przez niego dowódca wydzielonego pododdziału - w stosunku do żołnierza pełniącego służbę w podległej mu jednostce wojskowej lub wydzielonym pododdziale.

2. Czas krajowej podróży służbowej określony w poleceniu wyjazdu służbowego obejmuje czas między wyjazdem z miejscowości rozpoczęcia podróży a przyjazdem do miejscowości zakończenia podróży.

3. Dowódca, o którym mowa w ust. 1, zarządzający krajową podróżą służbową może uznać za miejscowość rozpoczęcia lub zakończenia podróży służbowej miejscowość, w której żołnierz jest zameldowany na pobyt stały lub czasowy, jeżeli spowoduje to zmniejszenie łącznych kosztów podróży służbowej.

§ 4

1. Z tytułu krajowej podróży służbowej żołnierzowi przysługują:

1) diety;

2) zwrot kosztów:

a) przejazdu na trasie z miejscowości rozpoczęcia podróży do miejscowości zakończenia podróży,

b) noclegów lub ryczałt za nocleg,

c) dojazdu środkami komunikacji miejscowej w formie ryczałtu;

3) zwrot innych niezbędnych i udokumentowanych wydatków poniesionych w związku z podróżą służbową.

2. Należności, o których mowa w ust. 1, nie przysługują żołnierzowi odbywającemu podróż służbową w składzie załogi jednostki pływającej albo przebywającemu na tej jednostce - za czas wykonywania przez niego zadań służbowych w morzu i w portach.

3. Żołnierzowi, którego zwykle obowiązki służbowe polegają na stałym wykonywaniu czynności służbowych na obszarze garnizonu obejmującego swoim terytorium granice administracyjne kilku miejscowości, w przypadku odbywania krajowej podróży służbowej na obszarze tego garnizonu przysługuje jedynie zwrot kosztów przejazdów określonych w ust. 1 pkt 2 lit. a.

4. Wydatki, o których mowa w ust. 1 pkt 3, obejmują dodatkowe opłaty związane z zakupem biletu na przejazd, opłaty za bagaż, opłaty za postój w strefie płatnego parkowania, opłaty za miejsca parkingowe w przypadku odbywania podróży pojazdem, o którym mowa w § 6 ust. 3 lub w § 7 ust. 4, oraz inne niezbędne wydatki wiążące się bezpośrednio z odbywaniem podróży służbowej.

§ 5

1. Kwotę diety ustala się w wysokości określonej w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju, wydanych na podstawie art. 77 § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz.U. z 2018 r. poz. 917, 1000 i 1076).

2. Jeżeli krajowa podróż służbowa trwa:

1) nie dłużej niż dobę i wynosi:

a) mniej niż 8 godzin - dieta nie przysługuje,

b) od 8 do 12 godzin - przysługuje 1/2 diety,

c) ponad 12 godzin - przysługuje dieta w pełnej wysokości;

2) dłużej niż jedną dobę - za każdą dobę przysługuje dieta w pełnej wysokości, a za niepełną, ale rozpoczętą dobę:

a) do 8 godzin - przysługuje 1/2 diety,

b) ponad 8 godzin - przysługuje dieta w pełnej wysokości.

3. Dieta nie przysługuje:

1) w szczególności za czas pobytu w miejscu zamieszkania lub na leczeniu w podmiocie leczniczym wykonującym działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne;

2) jeżeli na podstawie odrębnych przepisów żołnierz z tytułu odbywania podróży służbowej otrzymał bezpłatne wyżywienie w naturze lub równoważnik pieniężny w zamian za wyżywienie.

3a. Przepisów ust. 3 nie stosuje się do żołnierza wykonującego zadania służbowe polegające na uczestnictwie w ćwiczeniach i szkoleniach poligonowych, a także przebywającego poza stałym miejscem pełnienia służby w związku z czasową zmianą miejsca postoju jednostki wojskowej lub wydzielonego pododdziału.

3b. Żołnierzowi, o którym mowa w § 2 pkt 1, przysługuje za czas krajowej podróży służbowej odbywanej:

- 1) w celu uczestnictwa w ćwiczeniach i szkoleniach poligonowych - 100%,
- 2) w związku z czasową zmianą miejsca postoju jednostki wojskowej lub wydzielonego pododdziału - 25% - stawki diety określonej w ust. 1 za każdą pełną dobę wykonywania zadań poza stałym miejscem pełnienia służby lub miejscem zamieszkania.

4. Stawkę diety zmniejsza się o wartość otrzymanego bezpłatnego wyżywienia, przyjmując, że każdy bezpłatny posiłek stanowi odpowiednio:

- 1) śniadanie - 25% stawki diety;
- 2) obiad - 50% stawki diety;
- 3) kolacja - 25% stawki diety.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio w przypadku korzystania przez żołnierza z usługi hotelowej, w ramach której świadczono wyżywienie.

§ 6

1. Środek transportu odpowiedni do odbycia podróży służbowej, a także jego rodzaj i klasę, określa w poleceniu wyjazdu służbowego dowódca, o którym mowa w § 3 ust. 1, uwzględniając posiadane przez żołnierza uprawnienia do przejazdów bezpłatnych lub ulgowych, dogodność połączeń na danej trasie oraz termin i pilność załatwienia sprawy.

2. Żołnierz, który w czasie podróży służbowej na obszarze kraju towarzyszy przedstawicielom państw obcych przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na zaproszenie organów państwowych lub wojskowych, odbywa przejazd tym samym środkiem transportu oraz tym samym jego rodzajem i w tej samej klasie, którym podróżują ci przedstawiciele.

3. W uzasadnionych przypadkach, na wniosek żołnierza, dowódca jednostki wojskowej może wyrazić zgodę na przejazdy w krajowej podróży służbowej pojazdem niepozostającym w dyspozycji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 7

1. Koszty przejazdu podlegają zwrotowi w wysokości udokumentowanej biletami uprawniającymi do przejazdu publicznymi środkami transportu.

2. W przypadku nieprzedstawienia przez żołnierza biletów lub udokumentowania biletami tylko części kosztów przejazdu żołnierzowi przysługuje zwrot kosztów przejazdu na trasie nieudokumentowanej biletami w wysokości ceny biletu środka transportu określonego w poleceniu wyjazdu służbowego, z uwzględnieniem posiadanej przez żołnierza ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga przysługuje.

3. Żołnierzowi odbywającemu przejazd w krajowej podróży służbowej pojazdem, o którym mowa w § 6 ust. 3, przysługuje zwrot kosztów przejazdu w wysokości stanowiącej iloczyn przejechanych kilometrów i stawki za jeden kilometr przebiegu ustalonej w poleceniu wyjazdu służbowego, nie wyższej niż określona na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 34a ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz.U. z 2017 r. poz. 2200 oraz z 2018 r. poz. 12, 79, 138, 650 i 1039).

4. Zwrot kosztów przejazdów nie przysługuje w przypadku odbywania podróży środkiem transportu pozostającym w dyspozycji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 8

1. Za każdą rozpoczętą dobę odbywania krajowej podróży służbowej żołnierzowi przysługuje ryczałt na pokrycie kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej w wysokości 20% diety.

2. Ryczałt nie przysługuje, jeżeli żołnierz odbywa podróż służbową pojazdem, o którym mowa w § 6 ust. 3 lub w § 7 ust. 4, albo gdy żołnierz nie ponosi kosztów, na których pokrycie przeznaczony jest ten ryczałt.

§ 9

1. Za nocleg żołnierzowi przysługuje zwrot kosztów noclegu w wysokości potwierdzonej rachunkiem, jednak nie większej za jedną dobę hotelową niż dwudziestokrotność diety.

2. Żołnierzowi, któremu w czasie krajowej podróży służbowej nie zapewniono bezpłatnego noclegu lub zakwaterowania albo który nie przedłożył rachunku za pobyt w kwaterze prywatnej lub w hotelu, przysługuje ryczałt za każdy nocleg w wysokości 150% diety.

3. Ryczałt za nocleg przysługuje wówczas, gdy czas podróży służbowej obejmował co najmniej 6 godzin pomiędzy godzinami 21⁰⁰ a 7⁰⁰.

4. Zwrot kosztów noclegu lub ryczałt za nocleg nie przysługuje żołnierzowi:

- 1) za czas przejazdu wagonem sypialnym lub z miejscami do leżenia oraz za czas pobytu w stałym miejscu pełnienia służby, zamieszkania lub zameldowania na pobyt stały;
- 2) w przypadku gdy z miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej istnieje dogodne połączenie komunikacyjne umożliwiające codzienny powrót do stałego miejsca pełnienia służby;
- 3) w przypadku wykonywania zadań służbowych w porze nocnej, o której mowa w ust. 3, z wyjątkiem przypadków, gdy zadania te wymagają korzystania z usług zakładów hotelarskich;
- 4) w przypadkach gdy żołnierz odbywa podróż służbową:
 - a) w celu uczestniczenia w ćwiczeniach i szkoleniach poligonowych,
 - b) w związku z czasową zmianą miejsca postoju jednostki wojskowej lub wydzielonego pododdziału.

§ 10

1. Na wniosek żołnierza dowódca, który wydał polecenie odbycia krajowej podróży służbowej, przyznaje zaliczkę na niezbędne koszty podróży. W takim przypadku żołnierz jest obowiązany rozliczyć zaliczkę w terminie 7 dni od dnia zakończenia podróży.

2. Wypłaty należności z tytułu krajowej podróży służbowej dokonuje się na podstawie polecenia wyjazdu służbowego oraz załączonych przez żołnierza dokumentów (rachunki, bilety), potwierdzających wysokość poniesionych wydatków nieobjętych ryczałtami, a także oświadczenia o okolicznościach mających wpływ na prawo do diet, ryczałtów lub zwrotu innych kosztów podróży bądź na ich wysokość.

3. Koszty przejazdu środkami publicznego transportu autobusowego lub kolejowego, z wyjątkiem przejazdu wagonem sypialnym lub z miejscami do leżenia, nie wymagają udokumentowania biletami.

4. Należności z tytułu krajowej podróży służbowej wypłaca się w terminie 14 dni od dnia przedłożenia przez żołnierza dokumentów, o których mowa w ust. 2.

§ 11

1. Czas zagranicznej podróży służbowej liczy się w razie odbywania jej środkami komunikacji:

1) lądowej - od chwili przekroczenia granicy państwowej w drodze za granicę do chwili przekroczenia jej w drodze powrotnej do kraju;

2) lotniczej - od chwili startu samolotu w drodze za granicę z ostatniego lotniska w kraju do chwili lądowania samolotu w drodze powrotnej na pierwszym lotnisku w kraju;

3) morskiej - od chwili wyjścia statku z ostatniego portu polskiego do chwili wejścia statku w drodze powrotnej do pierwszego portu polskiego, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Jeżeli przekroczenie granicy państwowej odbywa się poza miejscowością stanowiącą miejsce zamieszkania lub stałe miejsce pełnienia służby żołnierza, za czas podróży od tej miejscowości do miejsca przekroczenia granicy i z powrotem żołnierzowi przysługują należności, o których mowa w § 4-10.

3. W przypadku żołnierzy odbywających podróże służbowe na jednostkach pływających Marynarki Wojennej czas zagranicznej podróży służbowej liczy się od chwili wejścia jednostki do portu zagranicznego do chwili wyjścia z tego portu.

§ 12 Z tytułu zagranicznej podróży służbowej żołnierzowi przysługują:

1) diety;

2) zwrot kosztów noclegów lub ryczałt za nocleg;

3) zwrot kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej w formie ryczałtu;

4) zwrot kosztów leczenia oraz innych niezbędnych wydatków określonych przez przełożonego, który wydał polecenie odbycia zagranicznej podróży służbowej.

§ 13

1. Dieta, o której mowa w § 12 pkt 1, przysługuje w wysokości obowiązującej dla docelowego państwa podróży służbowej.

2. Jeżeli zagraniczna podróż służbowa trwa:

1) nie dłużej niż dobę i wynosi:

a) do 8 godzin - przysługuje 1/3 diety,

b) ponad 8 do 12 godzin - przysługuje 1/2 diety,

c) ponad 12 godzin - przysługuje dieta w pełnej wysokości;

2) dłużej niż dobę:

a) za każdą pełną dobę przysługuje dieta w pełnej wysokości,

b) za niepełną, ale rozpoczętą dobę - przysługuje dieta w wysokości, o której mowa w pkt 1.

3. Kwotę diety zmniejsza się o koszt otrzymanego za granicą bezpłatnego wyżywienia, przyjmując, że każdy bezpłatny posiłek stanowi odpowiednio:

1) śniadanie - 15% diety;

2) obiad - 30% diety;

3) kolacja - 30% diety.

4. Za każdy dzień (dobę) pobytu w szpitalu lub innym zakładzie leczniczym za granicą żołnierzowi przysługuje 25% kwoty diety.

5. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio w przypadku korzystania przez żołnierza z usługi hotelowej, w ramach której świadczono wyżywienie.

§ 14

1. Za nocleg żołnierzowi przysługuje zwrot poniesionych kosztów w wysokości potwierdzonej rachunkiem hotelowym, w granicach limitu ustalonego na ten cel.

2. W uzasadnionych przypadkach przełożony, który wydał polecenie odbycia zagranicznej podróży służbowej, może wyrazić zgodę na zwrot kosztów noclegu stwierdzonych rachunkiem, w wysokości przekraczającej limit, o którym mowa w ust. 1.

3. Żołnierzowi, który nie korzystał z noclegu w hotelu, przysługuje ryczałt za każdy nocleg w wysokości 25% limitu, o którym mowa w ust. 1.

4. Zwrot kosztów noclegu lub ryczałt za nocleg nie przysługuje za czas przejazdu oraz gdy żołnierzowi zapewniono bezpłatny nocleg.

§ 15 Wysokość diet, o których mowa w § 13, oraz limitów na pokrycie kosztów noclegu, o których mowa w § 14, określają przepisy w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju, wydane na podstawie art. 77⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy.

§ 16 Do przejazdów odbywanych w czasie zagranicznych podróży służbowych stosuje się odpowiednio przepisy § 6 i 7.

§ 17

1. Żołnierzowi przysługuje ryczałt na pokrycie poniesionych kosztów dojazdu z dworca i do dworca kolejowego, autobusowego, portu lotniczego lub morskiego w miejscowości docelowej za granicą oraz w każdej innej miejscowości, w której żołnierz korzystał z noclegu, w wysokości jednej diety.

2. Żołnierzowi korzystającemu za granicą z dojazdów środkami komunikacji miejscowej przysługuje ryczałt na pokrycie ich kosztów w wysokości 10% diety za każdą rozpoczętą dobę pobytu w zagranicznej podróży służbowej.

§ 18 Sumę należności pieniężnych przysługujących żołnierzowi z tytułu zagranicznej podróży służbowej zmniejsza się o kwotę środków pieniężnych otrzymanych od strony zagranicznej na cele związane z finansowaniem kosztów tej podróży.

§ 19 Jeżeli zagraniczna podróż służbowa trwa ponad 30 dni lub gdy państwem docelowym jest państwo pozaeuropejskie, przełożony może wyrazić zgodę na zwrot kosztów przewozu samolotem bagażu osobistego o wadze do 30 kg, liczonej łącznie z wagą bagażu opłaconego w cenie biletu.

§ 20

1. W razie choroby żołnierzowi przysługuje zwrot udokumentowanych kosztów leczenia za granicą oraz lekarstw.
2. Nie podlegają zwrotowi koszty lekarstw, których nabycie za granicą nie było konieczne, koszty leczenia z zakresu kosmetyki oraz nabycia protez ortopedycznych, dentystycznych i zakupu okularów.
3. Zwrot kosztów leczenia następuje ze środków finansowych pozostających w dyspozycji przełożonego, który zarządził odbycie zagranicznej podróży służbowej.

§ 21

1. Żołnierz odbywający zagraniczną podróż służbową otrzymuje zaliczkę w walucie obcej na niezbędne koszty podróży i pobytu poza granicami kraju. Za zgodą żołnierza zaliczka może być wypłacona w walucie polskiej w wysokości stanowiącej równowartość zaliczki obliczonej w walucie obcej.
2. Rozliczenia kosztów zagranicznej podróży służbowej należy dokonać w walucie otrzymanej zaliczki, w walucie wymiennej albo w walucie polskiej, w terminie 14 dni od dnia zakończenia podróży.
3. Do rozliczenia należy załączyć dokumenty (rachunki) potwierdzające poszczególne wydatki; nie dotyczy to diet oraz wydatków objętych ryczałtami. Jeżeli uzyskanie dokumentu (rachunku) nie było możliwe, żołnierz jest obowiązany złożyć pisemne oświadczenie o dokonanych wydatku i przyczynach braku jego udokumentowania.
4. Obsługę finansową zagranicznej podróży służbowej, w zakresie wynikającym z ust. 1 i 2, realizuje przełożony, który zarządził odbycie zagranicznej podróży służbowej.

§ 22 Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2004 r.²⁾

1) Uchylony przez art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2014 r. o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 773), która weszła w życie z dniem 1 sierpnia 2014 r.

2) Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 5 kwietnia 2001 r. w sprawie należności żołnierzy za podróże i przeniesienia służbowe (Dz.U. poz. 372), które utraciło moc, w zakresie uregulowanym w rozporządzeniu, z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.